

Že by však v souzeném případě byly všechny tyto podmínky splněny, t. j. že by šlo při sporné pohledávce o součást pozůstalosti po cizinci, majícím své řádné bydliště v republice Československé, a že by dědici naléhali na to, aby tato movitá pozůstalost byla projednána československým soudem, to žalobci ani netvrdili, takže nelze přisvědčiti rekursnímu soudu, pokud pohlíží na spornou pohledávku na jedné straně a na ostatní pozůstalost Dr. Alfonse B. jako na dvě samostatné pozůstalosti podle zásady: »tot hereditates quot territoria«. Naopak tím, že byla pozůstalost Dr. Alfonse B. projednána příslušným soudem rakouským a že byla odevzdací listina již vydána, a to, jak uvádí rekursní soud, pravoplatná, což v dovolacím rekurse není napadeno, zanikla tato pozůstalost jako hereditas iacens a nemůže tedy vystupovati jako procesní strana, takže celé dosavadní řízení je nenapravitelně zmatečné podle § 6 c. ř. s. Tomu nebrání ani to, že jmění, o které jde, nebylo dosud vydáno příslušnému rakouskému soudu a že dosud nebylo provedeno ani řízení podle §§ 137 až 139 nesp. pat. se zřetelem na § 25, odst. 3, čís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 278 ř. z., neboť to nemůže zmařiti důsledky universální sukcesse, ježto jde o jedinou pozůstalost a nikoliv o dvě pozůstalosti, ani nemohla překážeti pozůstalostnímu projednání samému, když je jisto, že v takovémto případě vzájemnost zaručena jest a že s toho hlediska není tudíž důvodu, pro který by projednání pozůstalosti o sporné pohledávce nemělo býti přenecháno rakouskému soudu. Správně vyvrací dovolací rekurs také názor rekursního soudu, že projednání pozůstalosti co do sporné pohledávky je nutné hledíc na smlouvu mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 11. února 1922, č. 369 Sb. z. a n., neboť v ní se sice praví, že práva, která zatěžují věci movité . . . , jsou podrobena pozůstalostním dávám jen v tom státě, v kterém věci nemovité leží (čl. I, odst. 3.), tím však nebylo nikterak změněno ustanovení § 299 obč. zák., že se dlužné pohledávky zajištěním na nemovitém statku nezmění v jmění nemovité. Nejde-li však o nemovitost, pak neplatí zásada tot hereditates quot territoria (§ 22 nesp. pat. a § 300 obč. zák.), a pozůstalost v příčině sporné pohledávky již nemůže býti za okolností vpředu uvedených tuzemským soudem projednávána. To plyne též z uvedeného již § 25, odst. 3, čís. nař. z 15. září 1915, č. 278 ř. z. (§ 2 zák. o dani z obohacení ze dne 12. srpna 1921, č. 337 Sb. z. a n.), podle něhož pozůstalostní jmění po cizincích, které tu jest, smí býti vydáno soudy cizím úřadům teprve tehdy (§§ 137 až 138 nesp. p.), až byly zaplacený nebo dostatečně zajištěny dědické poplatky, poplatky z nemovitosti a jiné dávky, které jest třeba z pozůstalosti zapraviti, nebo svolí-li úřady povolané předpisovati řečené dávky, aby mu bylo vydáno, kteréžto ustanovení dvojí projednání téže pozůstalosti zřejmě nepředpokládá. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno. O útratách jeho bylo rozhodnuto podle § 51, odst. 3, c. ř. s.

Čís. 16409.

I. Uznání nemanželského otcovství s právními účinky § 163 obč. zák. se může platně státi toliko, buď před poručenským soudem, nebo

ve sporu o uznání otcovství, nebo před matrikářem způsobem uvedeným v § 164 obč. zák. Mimosoudní doznání otcovství jest pokládati jen za důkaz o souloži v kritické době ve smyslu § 163 obč. zák.

II. Bylo-li krevní zkouškou dokázáno, že žalovaný má krev jiných vlastností než dítě, které nemá ani vlastnosti krve své matky, jest zamítnouti žalobu o uznání nemanželského otcovství. Otázka, jakou cenu má lékařský znalecký důkaz o zkoušce krve, jest otázka odborná, na niž může odpověděti jen znalec a nikoli soud.

(Rozh. ze dne 20. října 1937, Rv II 510/37.)

Srv. rozh. č. 8905, 6865 Sb. n. s.

Proti žalobě, již se nezletilý žalobce domáhal zjištění nemanželského otcovství a placení výživného a kterou opíral též o to, že žalovaný uznal po žalobcově narození otcovství před Růženou T., zavázav se, že vše zaplatí a nahradí, namítl žalovaný mimo jiné, že nemůže býti žalobcovým otcem, ježto žalobce nenáleží ani do krevní skupiny nemanželské matky, ani žalovaného, a nabídl o tom důkaz zkouškou krve. Žalobu zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení věci spatřuje žalobce především v tom, že prý odvolací soud nerozlišuje s procesního stanoviska mezi doznáním žalovaného k otcovství a mezi důkazem o souloži žalovaného s matkou dítěte v kritické době.

Uznání otcovství jako projev vůle s právními následky § 163 obč. zák. se může platně státi jen, buď před poručenským soudem, nebo ve sporu o uznání otcovství, anebo před matrikářem (§ 164 obč. zák.). O takovéto uznání však v souzeném případě nešlo, a právem proto odvolací soud považoval mimosoudní doznání otcovství žalovaného jen za důkaz o souloži v kritické době ve smyslu § 163 obč. zák. Dovolací důvod právní mylnosti není tedy oprávněn.

Dále vidí dovolání nesprávné právní posouzení věci v tom, že oba nižší soudy zamítly žalobu na podkladě znaleckého posudku, jímž bylo dokázáno, že žalovaný má krev jiných vlastností než dítě, které nemá ani vlastností krve své matky, takže jeho otcem musil býti někdo jiný než žalovaný. Právní názor, který položil odvolací soud za základ napadeného rozsudku, vyhovuje plně ustálené judikatuře nejvyššího soudu (srv. zejména rozh. č. 8905 Sb. n. s.) a dovolací soud neshledává ani v souzeném sporu příčiny, aby se od ní odchýlil. Otázku, jakou vědeckou cenu má lékařský znalecký důkaz, nemůže řešiti soud; je to otázka odborná, na niž může odpověděti jen znalec (rozh. č. 6865 Sb. n. s.). Vývody dovolání, jimiž se snaží dovolatel dokázati, cituje lékařská a přírodovědecká díla, že krevní zkouška provedená znalcem není působila k vyvrácení otcovství žalovaného k žalobci, musí proto

zůstati bez odezvy, neboť jsou jen nedovoleným brojením proti volnému hodnocení výsledků provedeného znaleckého důkazu odvolacím soudem. Ježto znalecký důkaz byl proveden též o otázce, zda je možná dědičnost vlastností krevních přímo z prarodiče na vnuka, není tu ani v té příčině vytykané vadnosti řízení.

Čís. 16410.

Dokud nebyly přidělové nemovitosti, pocházející ze záboru velkého majetku pozemkového, připsány do knihovního vlastnictví, nelze na ně proti přídělci vésti exekuci jejich vnučenou správou (§§ 98 a další ex. ř.), nýbrž jen exekuci na přídělčova práva k přiděleným pozemkům (§ 331 ex. ř.). Nezáleží na tom, zda povinný nabyt pozemků přímým přidělem či kupní smlouvou od jiných přídělců, schválenou ministerstvem zemědělství (dříve Státním pozemkovým úřadem).

(Rozh. ze dne 21. října 1937, R I 933/37.)

Srv. rozh. č. 7711, 10096 Sb. n. s.

Vymáhající věřitelé uvedli v exekučním návrhu, že povinná Božena H. jest vlastníci přidělových nemovitostí p. č. 101/3 a 55/34 v L., jež jí nejsou dosud knihovně připsány, připojili výnos ministerstva zemědělství ze dne 16. března 1937, č. 181.627/37-IX/7-76, kterým bylo vymáhajícím věřitelům uděleno podle §§ 23 a 36 přidělového zákona č. 81/1920 a podle § 2 malého přidělového zákona č. 93/1931 Sb. z. a n. svolení k vedení exekuce vnučenou správou těchto nemovitostí proti nabyvatelce Boženě H. a navrhli k vymožení svých vykonatelných pohledávek exekuci vnučenou správou uvedených nemovitostí. **E x e k u č n í s o u d** povolil navrženou exekuci. **R e k u r s n í s o u d** na rekurs povinné změnil usnesení prvního soudu tak, že exekuční návrh zamítl, a to v podstatě proto, že pozemky ty jsou sice v držení povinné, nejsou jí však dosud knihovně připsány ani jí nebyly dosud definitivně přiděleny.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Exekuci vnučenou správou nemovitostí v projednávaném případě vésti nelze, ježto nemovitosti, o něž jde, nejsou povinné dosud knihovně připsány (§ 98 ex. ř.) a nelze tu užítí ustanovení § 102 ex. ř., jak míní dovolací stěžovatelé, poněvadž se to týká pouze nemovitostí, které ve veřejné knize vůbec zapsány nejsou, kdežto shora uvedené nemovitosti ve veřejné knize, totiž v deskách zemských, zapsány jsou. Lze vésti ovšem se souhlasem ministerstva zemědělství exekuci na práva povinné k uvedeným pozemkům. Již ze shora dotčeného výměru ministerstva zemědělství jde najevo, že jde o pozemky pocházející z velikého